

अभि

कृदेर्विधातादमनातिथोगात् ॥
द्रवात्तथान्नाग्निश्च सेविताच्च
विद्यमूत्रवातक्रमनिग्रहाच्च ।
प्रसक्तसंरोदनशोकोपो-
च्छिरोऽभिघातादतिमद्यपानात् ॥
तथा ऋतूनाच्च विपर्ययेण
लोभाभिघातादतिमैथुनाच्च ।
वाय्वप्यहात् सूक्ष्मनिरीक्षणाच्च
नेत्रे विकारान् जनयन्ति दोषाः ॥

स च चतुर्विधः । यथा,—

“वातात् पित्तात् कफादक्तादभिध्यन्दश्चतुर्विधः ।
प्रायेण जायते घोरः सर्व्वेनेत्रामयाकरः ॥
निस्तोदनस्तम्भनरोमहर्ष-
संवर्षपाण्ड्यशिर्रोऽभिघातापाः ।
विशुष्कभावः शिथिलाश्रुता च
वाताभिपन्ने नयने भवन्ति ॥
दाहप्रपाकौ शिथिलाभिनन्दा
धूमायनं वाय्वसमुच्चयश्च ।
उष्णाश्रुता पीतकनेत्रता च
पित्ताभिपन्ने नयने भवन्ति ॥
उष्णाभिनन्दा गुरुताक्षिशोथः
कण्डूप्रेक्षावतिशीतता च ।
सावो बज्रः पिच्छिल एव चापि
कफाभिपन्ने नयने भवन्ति ॥
ताम्बाश्रुता लोहितनेत्रता च
राज्यः समन्तादतिलोहितताश्च ।
पित्तस्य लिङ्गाणि च यानि तानि
रक्ताभिपन्ने नयने भवन्ति ॥

इति माधवकरः ॥ तस्य चिकित्सा यथा,—

“हे पादमध्ये पृथुसन्निवेशे
शिर्रो गते द्वे बज्रधा हि नेत्रे ।
ताः प्रोक्षणीत्यादनलेपनादीन्
पादप्रयुक्तान्नयनं नयन्ति” ॥
प्रोक्षणं सेचनं । उत्सादनं उद्धर्तनं ।
“मलोष्णसंघट्टनपीडनाद्यै-
स्ता दूषयन्ते नयनानि दुष्टाः ।
भजेन्महादृष्टिहितानि तस्मा-
दुपानदभ्यञ्जनधावनानि” ॥
मलं धूल्यादि । मलादिभिर्दुष्टाः ताः शिरानय-
नानि दूषयन्ते इत्यन्वयः ॥
“चक्षुष्याः शालयो मुद्रा यवा मांसन्तु जाङ्गलं ।
पक्षिमांसं विशेषेण वास्तूकं तण्डुलीयकं ॥
पटोलककौटककारवेक्ष-
फलानि सर्पिःपरिपाचिताः ।
तथैव वाताङ्गुफलं नवीनं
दृष्टोर्हितः खादु तथापि तिक्तः ॥
कटुस्त्वगुरुतीक्ष्णोष्णमाषनिप्यावमैथुनं
मद्यवस्त्रपिण्याकमत्स्यशाकविरूढं ।
विदाहीन्यन्नपानानि न हितान्यक्षिरोगिनः ॥
सेक आश्वोतनं पिण्डी विडालस्पर्शं तथा ।
पुटपाकोऽञ्जनं चैभिः कल्कोनं चमुपाचरेत्” ॥ * ॥
कल्काविधिः । तत्र सेकविधिः ।

अभि

“सेकस्तु सूक्ष्मधाराभिः सर्वस्निग्धयने हितः ।
मीलिताक्षस्य मर्त्यस्य प्रदेयश्चतुरङ्गुलः ॥
स चापि स्नेहो वाते पित्ते रक्ते च रोपणः ।
लेखनस्तु कफे कार्यस्तस्य मात्रा विधीयते ॥
षडभिर्वाचां श्रुतैः स्नेहे चतुर्भिस्तैस्तु रोपणे ।
तैस्त्रिभिर्लेखने कार्यः सेको नेत्रप्रसादने ॥
निमेषोन्मेषणे पुंसामङ्गल्याच्छोटिका तथा ।
गुर्वक्षरोच्चारणं वा वाङ्मात्रेयं स्मृता बुधैः” ॥
छोटिका टुटकी इति लोके ।
“सेकस्तु दिवसे कार्यो रात्रौ चात्यन्तिके गदे” ।
स यथा,—
“एरुण्डदलमूलत्वकप्रतमाञ्च पयो हितं ।
सुखोष्णं नेत्रयोः स्निक्तं वाताभिध्यन्दनाशनं ॥
पथ्याक्षामलखसुखसवल्कलकल्कोनं सूक्ष्मवस्त्रेण ।
कृत्वा पोटिकां तामहिफेनोत्थद्रवेणाक्षान् ॥
निदधीत लोचने स्यात् सर्वाभिध्यन्दसंस्तयः शीघ्रं ।
योगोऽयमृष्टिभिर्हृत्तो जगदुपकाराय कारुणिकैः ॥
भुक्ता पाणितलं पृष्ठा चक्षुषोर्यदि दीयते ।
अचिरेणैव तद्वारि तिमिराणि व्यपोहति ॥
स्नानं कृष्णतिलैश्चापि चक्षुष्यमनिलापहं ।
आमलैः सततं स्नानं परं दृष्टिबलापहं ॥
त्रिफलायाः कषायस्तु धावनान्नेत्ररोगजित् ।
कवलाम्बुखरोगघ्नः पानतः कामलापहः” * ॥
अथाश्वोतनविधिः ।
“क्वाथक्षीरद्रवस्नेहविन्दूनां यत्तु पातनं ।
द्व्यङ्गुलोन्मीलिते नेत्रे प्रोक्तामाश्वोतनञ्च तत् ॥
विन्द्वोऽष्टौ लेखनेषु रोपणे दशविन्दवः ॥
स्नेहने दादश प्रोक्तास्ते शीते कोष्णरूपिणः ।
उष्णे तु शीतरूपाः स्युः सर्व्वेचैवैष निश्चयः ॥
वाते तिक्तं तथा स्निग्धं पित्ते मधुरशीतलं ।
कफे तिक्तोष्णरूढं स्यात् क्रमादाश्वोतनं हितं ॥
आश्वोतनानां सर्व्वेषां मात्रा स्यादाकृषतोन्मिता ।
ततः परं लोचनाभ्यां भेषजाय नयो मतः ॥
अश्वोतनं न कर्त्तव्यं निश्रायां केनचित् क्षचित्” ।
तद्वयथा,—
“विस्वादिपञ्चमूलेन वृहत्येरुण्डशिग्रुभिः ।
क्वाथ आश्वोतने कोष्णो वाताभिध्यन्दनाशनः ॥
त्रिफलाश्वोतनं नेत्रे सर्वाभिध्यन्दनाशनं” * ॥
अथ पिण्डीविधिः ।
“उक्तभेषजकल्कस्य पिण्डी च कोलमात्रया ।
वस्त्रखण्डेन संबद्धाभिध्यन्दन्ननाशिनी ॥
स्निग्धोष्णा पिण्डिका वाते पित्ते सा शीतला मता ।
रूक्षोष्णा स्नेह्याणि प्रोक्ता विधिरक्तो बुधैरयं” ॥
सा यथा,—
“एरुण्डपत्रमूलत्वङ्निर्मिता वातनाशिनी ।
धात्री विरचिता पित्ते शिग्रुपत्रकृता कफे ॥
निम्बपत्रकृता पिण्डी पित्तस्नेहहरी भवेत् ।
शुण्ठी निम्बदलैः पिण्डी सुखोष्णा खल्यसैन्धवा ॥
धार्ढ्या नेत्रेऽनिलस्नेहप्रोथकखण्ड्याहरी ।
त्रिफला पिण्डिका नेत्रे वातपित्तकफापहा” ॥
“पथ्याक्षामलखसुखसवल्कलकल्कोऽहिफेनजलयुक्तः ।
तेन विरचिता पिण्डी शमयति सकलानभिध्यन्दान्” ॥

अभि

इति भावप्रकाशः ॥

अभिध्यन्दिरमणः, स्त्री, (अभिध्यन्दः प्रधाननगर-
स्थातिवृद्धा तत्प्रतिधाने स्थापनं स एव विद्यते
ऽत्र इति, रमतेऽत्र रम + आधारे ल्युट्, ततः
कर्मधारयः ।) प्रधाननगरसन्निहितनगरं । तत्प-
र्यायः । प्राखानगरं २ । इति जटाधरः ॥
अभिसन्तापः, पुं, (अभिसन्ताप्यतेऽत्र, अभि + सम्
+ तप् + शिच् + आधारे अच् ।) युजं । इति
हलायुधः ॥
((“जन्म स्यादभिसन्तापः समदोषविग्रहस्तथा” ।
इति हलायुधः ।)
अभिसन्धानं, स्त्री, (अभि + सम् + धा + भावे ल्युट् ।)
वञ्चनं । प्रवारणं । इति हेमचन्द्रः ॥
((“पराभिसन्धानपरं यद्यप्यस्य विचेष्टितं ।
जिगीषोरन्ध्रमेघाय धर्मोभेव बभूव तत्” ॥
इति रघुवंशे ।)
अभिसन्धिः, पुं, (अभिसन्धानं अभि + सम् + धा +
भावे किः ।) अभिसन्धानं । उद्देशः । यथा,—
“पितृद्रमस्ये दिवि ये च मूर्त्ताः,
खधाभुजः काभ्यफलाभिसन्धि ।
प्रदानशक्ताः सकलेभित्तानां,
विमुक्तिदा येऽनभिसंहितेभु” ॥
इति रुचिस्तवः ॥
((“अथ ते सुनयो दिव्याः प्रेक्ष्य हैमवतं पुरं ।
स्वर्गाभिसन्धिमुक्तां वञ्चनामिव मेनिरे” ॥
इति कुमारसम्भवे ।)
अभिसम्पातः, पुं, (अभिसम्पाद्यते योद्धा यत्र, अभि
+ सम् + पत् + आधारे घञ् ।) युजं । इत्यमरः ॥
अभिसरः, पुं, (आभिसुत्येन सरति, अभि + ह +
पचाद्यच् ।) सहायः । अनुचरः । इत्यमरः ॥
((“राजा राज्यवर्द्धनं महासामन्तैः कृत्वा साभि-
सरम् उत्तरापथं प्राहिवोत्” ॥ इति हर्ष-
चरिते ।)
अभिसर्जनं, स्त्री, (अभि + हञ् + भावे ल्युट् ।)
दानं । बधः । इति धरणी ॥
अभिसारः, पुं, (अभि + ह + आधारे घञ् ।) बलं ।
युजं । सहायः । साधनं । इति धरणी ॥ स्त्री-
पुंसयोरन्यतरस्यान्यतरार्थं सङ्केतस्थलगमनं । इत्य-
लङ्कारशास्त्रं ॥ ((“इति सुखसारे गतमभिसारे
मदनमनोहरवेष्ट” ॥ इति गीतगोविन्दे । “एवं
कृताभिसाराणां पुंसलीनां विनोदने” ॥ इति
सहित्यदर्पणे ।)
अभिसारिका, स्त्री, (अभिसरति कान्तनिर्दिष्ट-
संकेतस्थानं गच्छति या, अभि + ह + गवुल्,
स्त्रियां टाप् ।) स्त्रीयादिषोडशनायिकामध्ये वृक्षा-
वस्थाविशिष्टाष्टनायिकान्तगतनायिकाभेदः अस्या
लक्षणं । सङ्केतस्थले स्वयं गमनकर्त्री एव प्रिय-
गमनकारयित्री । अस्याश्चेष्टा । समयानुरूप-
भूषणं । शृङ्गा । बुद्धिर्नैपुण्यं । कपटताहासादिः ।
सा त्रिविधा । दिवाभिसारिका १ ज्योत्स्नाभि-
सारिका २ अन्धकाराभिसारिका ३ । इति रस-
मञ्जरी ॥